

אתר מורשת "כוח טייגר" במלחמת יום הכיפורים 1973

בלילה שבין 7-6 באוקטובר 1973, הלילה הראשון במלחמת יום הכיפורים, החרחש במקום בו נמצא אתר מורשת כוח טייגר, אחד הקרבות הנועזים של מלחמת יום הכיפורים. קרב שזכה לכינוי "מארב הלילה של טייגר".

במארב זה התנהל קרב שריון מתוחכם ונועז, של מעטים מול רבים, קרב מפואר הנלמד עד היום בבתי ספר לשריון ובצבאות העולם.

כוח טייגר היה כינויה בקשר של פלוגה ג' מגדוד 82 של חטיבה 7, פלוגה מבצעית, שמנתה 10 טנקים מסוג צנטוריון – שוט קל, על הפלוגה פיקד סרן מאיר זמיר.

בשעה שתים לפנות בוקר, לערך, נחקבלה הודעה לפיה כוח החוד של דביזיה 9 הסורית, חטיבת הטנקים 43, פרץ בפתחת כודנה, דרומית לאלוני הבשן, ונע צפונה על כביש 98 הסמוך לאתר טייגר, במגמה לאגף את חטיבה 7 שניהלה באותה עת קרבות בלימה קשים באזור עמק הבכא. מפקד החטיבה, אל"מ יאנוש בן גל, פקד על מ"פ טייגר, סרן מאיר זמיר, לנוע לעבר הכוח הסורי, לחסום ולהשמיד אותו.

בחשיכת ליל, תוך כדי חנועה, הציב זמיר מארב טנקים קלאסי. הסמ"פ ומחלקה 3, חפסו עמדות דרומית לכביש הירידה ממוצב 110 במקביל לכביש 98 כשקני הטנקים לכיוון מערב. זמיר עם מחלקה 1 פרסו, באתר בו מוצב "הטנק המספר", אח שלושת הטנקים בניצב לכביש אל מול האויב המתקרב. מחלקה 2 התייצבה בדרום קונייטרה לטפל במי שיצליח בכול זאת לעבור.

הכוח שמנה 7 טנקים בלבד, המתין בחשיכה גמורה ובזריכות מרבית אל מול עשרות טנקי האויב וכלים אחרים המתקרבים, כשהגיעו הטנקים הסורים לטווח של כ-200 מטרים, ניתנה פקודת האש והתופת פתרה את פיה.

בסיומו של הקרב נסוג הכוח הסורי חזרה לסוריה וכל השטח דרומית לאתר מורשת טייגר היה מלא בשרידים עשנים של טנקים ונגמשים, בסך הכול הושמדו במארב כ-60 כלים סורים.

פלוגת טייגר הייתה פלוגת הטנקים היחידה בצה"ל שסיימה את המלחמה הקשה לאחר פגיעות קשות באויב, ללא נפגעים, ועל כך גאוות לוחמיה ומפקדיה.

במשך כל ימי הלחימה נהג סרן מאיר זמיר את פלוגתו בתבונה ובאומץ לב,
תוך גרימת אבדות קשות לאויב ושמירה על שלמות כוחו.
על מעשה זה הוענק לו עיטור העוז.

טייגר / ניווט בויז

טייגר / מצפן מורשת

טייגר / חירות גולן